

N. E. ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ.

Διευθυντής

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπὶ τῆς διαταγῆς
ρώτεως τῶν ὁδῶν
Πειραιῶς καὶ Γε-
ρανίου, ἀριθ. 30

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛ. ΤΙΜΑΤΑΙ
Ἐν Ἀθήναις ἑτησίᾳ δρ. Ν. 8	Ἰούλιος Γρεβύ (μετὰ εἰκόνα). — Περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ τμήματος ἐν τῇ	Ἐν Ἀθήναις λεπτά 10.
» » ἑξαμ. » » 3	παγκοσμίῳ ἐκθέσει, ὑπὸ Α. Μανσόλα (τέλος). — Καπιώλιον (μετὰ εἰκό-	» ταῖς ἐπαρχίαις .. » 15.
» ταῖς ἐπαρχ. ἑτησίᾳ » » 10	νο). — Οἱ δύο καλλιτέχναι, (συνέχεια) ὑπ. Λόμπρου Ἐνοῦλη. — Ὁ	» τῶ ἐξωτερικῶ ... » 25.
» » ἑξαμ. » » 6.	Ἄλλῃ πασῶς τῶν Ἰωαννίνων. — Λύσις αἰνίγματος. — Αἰνίγμα. — Γνω-	Φύλλα προηγούμενα » 50.
» τῶ ἐξωτερ. ἑτησίᾳ φρ. 15.	στοποιήσεις.	

ΙΟΥΛΙΟΣ ΓΡΕΒΥ Πρόεδρος τῆ Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς τὸ συγκινητικώτατον μυθιστόρημα τοῦ ΕΜΜ. ΓΟΝΖΑΛΕΣ

ΡΩΣΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ ΓΡΕΒΥ

Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας

Ὁ Φραγκίσκος-Παῦλος-Ἰούλιος Γρεβὺ ἐγεννήθη εἰς Mont-sous-Vaudrey τοῦ Γιούρα τῆς Γαλλίας τῆς 3/15 Αὐγούστου 1813. Περαιώσας τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του ἐν τῷ γυμνασίῳ Poligny, ἐσπούδασε τὰ νομικὰ ἐν Παρισίοις καὶ μετέσχε τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ἰουλίου 1830, συναγωνισθεὶς μετὰ τῶν κυριευσάντων τὸν στρατῶνα τῆς Βαβυλωνος. Γενόμενος δικηγόρος, διεκρίθη μετὰ τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς ριζοσπαστικῆς μερίδος.

Τῷ 1848 ἐστάλη ἐπιτροπος τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως εἰς τὸ διαμέρισμα τῆς πατρίδος του ἔδειξε κατὰ τὴν διαχείρισιν τῆς ἐξουσίας του ἄκραν μετριότητα καὶ σύνεσιν, ἀπέφυγε μετὰ φροντίδος ν' ἀναμιχθῆ εἰς τὰς διενέξεις τῶν κομμάτων, καὶ ἀπεστάλη εἰς τὴν συντακτικὴν Συνέλευσιν πρῶτος μετὰ τῶν ὀκτώ πληρεξουσίων τοῦ Γιούρα, συγκεντρώσας ἀπάσας σχεδὸν τὰς ψήφους, 65450.

Μέλος τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπιτροπῆς καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ἀνέβη πολλάκις τὸ βῆμα καὶ διεκρίθη μετὰ τῶν ἐπιφανεστέρων ῥητόρων τῆς δημοκρατικῆς μερίδος· διατηρῶν θέσιν ὄλως ἀνεξάρτητον, ἀρκετὰ μακρὰν τῶν κοινωιστῶν καὶ λίαν ἐγγὺς τοῦ Ὁρους, ἐφήρυσεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετὰ τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς προεδρείας τῆς δημοκρατίας συνέδρασε τὸ ὄνομά του μετὰ τροποποιήσεως τῶν ἀρθρῶν 41, 43 καὶ 45, καθ' ἣν ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις ἀνέθετε τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν εἰς πολίτην φέροντα τὸν τίτλον Πρόεδρος τοῦ ὑποϋπουργικοῦ συμβουλίου, ἐκλεγόμενον παρ' αὐτῆς διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ ἀπολύτου πλειονοψηφίας, ἐπὶ χρόνον ἀπροσδιόριστον καὶ ἀπολυόμενον τῆς ἐξουσίας του. Ἡ τροποποίησις αὕτη ἀπερρίφθη κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1848 διὰ ψήφων 643 κατὰ 153.

Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου τῆς 28/10 Δεκεμβρίου ὁ Γρεβὺ ἐπολέμησε τὴν κυβέρνησιν τοῦ Λουδοβίκου Ναπολέοντος καὶ ἐκνήρυχθη

ἐναντίος τῆς ἐκστρατείας τῆς Ῥώμης. Ὡς μέλος τῆς νομοθετικῆς Συνελεύσεως ἔμεινε πιστὸς εἰς τὰς δημοκρατικὰς ἀρχὰς του καὶ, χωρὶς νὰ συνταχθῆ μετὰ τοῦ Ὁρους, ὑπῆρξεν εἰς τῶν κυριωτέρων ἀντιπάλων τῆς συμπράξεως τῶν βασιλοφρόνων καὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ Προέδρου Ναπολέοντος, καὶ ἀντέστη κατὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος. Μετὰ τὸ πραξικόπημα τῆς 28/10 Δεκεμβρίου 1852 ἀπεσύρθη τῆς πολιτικῆς μέχρι τοῦ 1868, περιορισθεὶς εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἀποδύθει καὶ αὐθις εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξετέθη ὡς δημοκρατικὸς ὑποψήφιος εἰς ἰδιαιτέραν ἐκλογὴν εἰς τὴν 6' περιφέρειαν τοῦ Γιούρα καὶ ἐξελέγη διὰ ψήφων 22,428 ἐπὶ 32,718 ψηφοφορησάντων ἢ πλειονοψηφία αὕτη τοιαύτην ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν, ὥστε τὸ ἐπιπὸν ἔτος δὲν ἐτόλμησε νὰ ὑποδείξῃ κυβερνητικὸν ὑποψήφιον ὡς ἀντίπαλον τοῦ Γρεβὺ, καὶ ἐξελέγη οὗτος διὰ ψήφων 41,952 ἐπὶ 48,419 ψηφοφορησάντων ἢ μεγάλη διαφορά τοῦ ἀριθμοῦ ἀπὸ τῆς προτερῆς ἐκλογῆς ἐξηγεῖται ἐκ τῆς τροποποιήσεως τῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας.

Καὶ ἐν τῷ νομοθετικῷ σώματι ἐξηκολούθησε γενναίαν καὶ πεφωτισμένην ἀντιπολίτευσιν κατὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως καὶ ἀπεδοκίμασε τὸν γαλλογερμανικὸν πόλεμον. Μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τῆς 23/4 Σεπτεμβρίου ἀπέσχε τοῦ νὰ μεθεξῆ εἰς τὴν νέαν κυβέρνησιν. Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1871 συνέπεραινεν οὕτω τὸ πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς πρόγραμμά του: «Ἡ Δημοκρατία πάντοτε ἡ εἰρήνη, χωρὶς νὰ παραλειφθῆ ἡ ἀναταποδοσις διὰ παντὸς προσφόρου μέσου.» Εἰσῆλθεν εἰς τὴν Συνέλευσιν ὡς πρῶτος πληρεξούσιος τοῦ Γιούρα διὰ ψήφων 52,678 καὶ ἐξελέγη ἅμα τῇ συντάξει τοῦ σώματος πρόεδρος αὐτῆς. Ἡ σταθερὰ καὶ ἀμερόληπτος διαγωγή του ἐν τῇ προεδρείᾳ, κατὰ τὰς τρικυμιώδεις συζητήσεις ὧν αὕτη ὑπῆρξε μάρτυς, τῷ περαιοποίησε μεγάλην ἐπιρροὴν ἐν τῇ Συνελεύσει, ὡς καὶ ἐπὶ Γιερὰ ἀκόμη ἐγένετο λόγος, ἀν' ἐκεῖνος ἀπεσύρετο, νὰ ἐκλεχθῆ ὁ Γρεβὺ.

Ἡ ἐκλογὴ του ὡς προέδρου τῆς

δημοκρατικῆς ἐθεωρεῖτο βεβαία, καὶ ἀν' ἡ προεδρεία τοῦ στρατάρχου Μακ-Μαὼν ἔληγε κανονικῶς. Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὕψιστον τῆς πατρίδος του ἀξίωμα ἀφελῆς καὶ ἀτάραχος, λυπούμενος μάλιστα ὅτι ἐν τοῖς Ἡλουσίοις δὲν δύναται νὰ ᾔηται κύριος, ὡς ἦτο ἐν τῷ οἴκῳ του, ὃν εἶχεν ἐκλέξει ἐγγὺς τοῦ νέου Θεάτρου ἐν ὁδῷ Saint Arnaud χάριν τῆς ἡσυχίας.

Ὁ Γρεβὺ εἶναι ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα· ἔχει τὴν ὄψιν αὐστηράν, τὰ χεῖλη λεπτά, λαμπροὺς μέλανας ὀφθαλμοὺς, τὴν φωνὴν διαυγῆ καὶ ἔντονον, χεῖρας ἐξαισίας, ὡσεὶ μαρμαρίνας.

Εἶναι φιλαναγνώστης· ἐγείρεται τὴν ἐβδόμην τῆς πρωίας καὶ εἰσερχόμενος εἰς τὸ γραφεῖον του, ἀφοῦ πῆν κύαθον ζυμοῦ, λαμβάνει ἀνά χεῖρας τὰς ἐφημερίδας, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων· λαμβάνει δέκα τέσσαρας ἐφημερίδας (πρόκειται περὶ τοῦ κ. Γρεβὺ πρὶν γίνῃ πρόεδρος) καὶ ἀναγινώσκει πάσας, ὄχι μόνον τὰ πολιτικὰ ἀρθρα, ἀλλὰ καὶ τὰ διάφορα, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

Δέχεται ἀπὸ τῆς ἐνάτης μέχρι τῆς ἐνδεκάτης τριάκοντα ἕως τεσσαράκοντα ἐπισκέψεις, ὧν τινες εἶναι, ἐννοεῖται, ἀφόρητοι. Μετὰ τῶν ἐπισκέψεων ἀξιοσημεῖωτος εἶναι ἡ ἐξῆς. Κατ' ἔτος, τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἀρχαίως τις φίλος τῆς εὐζωίας, σήμερον κατεστραμμένος, παρουσιάζεται, δίδει τὸ ἐπισκεπτήριόν του καὶ εἰσερχεται.

«Κύριε Γρεβὺ, λέγει τότε μετὰ συγκινήσεως, ἔρχομαι, ὡς καὶ πέρυσιν, νὰ σὰς εὐχαριστήσω καὶ πάλιν, ὅτι κατωρθώσατε νὰ κλεισθῆ τὸ Κλισύ... Ἄνευ ὑμῶν θὰ διερχόμην εἰς αὐτὸ ὀλόκληρον τὴν ζωὴν μου, καὶ ἂν ποτε λάβετε ἀνάγκην πράγματός τινος...»

Ὁ κ. Γρεβὺ μειδιᾷ, λέγει λόγους τινὰς φιλοφρονητικοὺς, καὶ οὐδέποτε ἐφαντάσθη ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸν παράδοξον αὐτὸν εὐγνώμονα. Εἶναι δὲ τὸ Κλισύ, ὡς γνωστὸν, αἰ διὰ χρεὴ φυλακαὶ, καὶ εἰς τὸν κ. Γρεβὺ κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται ἡ κατάργησις τῆς προσωπικῆς κρατήσεως διὰ χρεὴ.

Ἄγαπᾷ καθ' ὑπερβολὴν τὸν περὶπατον, καὶ ὅταν εὕρισκεται εἰς Γιούρα ἢ κυριωτέρα διασκέδασίς του

είναι μακροί και συνεχείς περίπατοι, καθ' ους ακολουθών τις αυτών δεν ήθελε μείνει σφόδρα ευχαριστημένος.

Ουδέποτε σχεδόν μεταβαίνει εις το θέατρον... Προτιμά ν' αναγινώσκη κατ' επανάληψιν τὸν Εὐριπίδην και τὸν Σοφοκλή ἐν πρωτοτύπῳ.

Ἀληθῆς κύριος τοῦ ἐν Mont-sous-Vaudrey κτήματος τοῦ προέδρου εἶναι ἡ κυρία Γρεβύ, ἥτις κατοικεῖ ἐν αὐτῷ ὄλον σχεδόν τὸ ἔτος, και εἰς αὐτὴν ὀπωσοῦν ὀφείλεται τὸ ὄνομα οἴκου τοῦ καλοῦ Θεοῦ, τὸ ὄποσον ἐδόθη παρὰ τῶν χωρικῶν τῶν πέριξ εἰς τὸ κτῆμα Γρεβύ.

Ἡ μόνη και προσφιλὴς κόρη τοῦ προέδρου δὲν ὀμοιάζει πρὸς τὰς ἄλλας κόρας τῆς ἡλικίας τῆς. Ἀρκετὰ εὐείδης, λεπτή, ὕψηλή, μεγαλῆχροινή, ἐνδύεται ἀνδρικὰ τρεῖς μῆνας τὸ ἔτος, θηρεύει ὡς ἀριστος θηρευτῆς, ἰππεύει, κυνηγᾷ σὺάγρους, συνδιαλέγεται οἰκείως μετὰ τῶν χωρικῶν, παρ' ὧν λατρεῖται, παρίσταται εἰς τοὺς γάμους και εἰς τὸ βάπτισμα τῶν τέκνων των, και διανέμει αὐτοῖς τὰ χρήματα, τὰ ὀποῖα οὐχὶ μετὰ κόπου πολλοῦ λαμβάνει παρὰ τοῦ πατρός τῆς.

« Πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ κάτι τι και ἡ προίξ μου », ἔλεγε ποτε.

Ἡ δεσποινὴς Γρεβύ ἀγεῖ ἡλικίαν εἴκοσι και ἑπτὰ ἐτῶν, και ὀλίγον μεριμνᾷ περὶ γάμου. Οἴκοι ἡ κόρη τοῦ προέδρου ἐργάζεται ἀδιαλείπτως. Το δωμάτιόν τῆς ἀναμηνήσκει τὸ τοῦ Φάουστ τάπητες ἐκ δορῶν ἀλωπέκων, τίγρων, λεόντων· συλλογαὶ ὀπλων, μεταλλείων, ἀγγείων, εἰκόνων· παρὰ τὸ παράθυρον γραφεῖον ἐκ δρυός ἀντικρὺ κλειδοκύμβαλον ἢ κλίνη μετὰ λευκῶν παραπετασμάτων και πρὸ αὐτῆς τάπητες ἐκ δέρματος σὺάγρου.

Εὐρισκόμενος εἰς τὸ κτῆμά του ὁ κ. Γρεβύ ἀρέσκειται ἐνίοτε νὰ ἐπισκέπτεται τὸ μαγειρεῖν· ἄλλὰ τοῦτο δὲν ἐπιδοκιμάζει· ἡ μάγειρος λέγουσα ὅτι « ὁ κύριος ἐρχεται νὰ τῆς ἀνακατώσῃ τὰς κατσαρόλας » ὀσάκις τολμήσῃ νὰ πλησιάσῃ εἰς τὴν ἐστίαν, φεύγει ἀποφέρων ἐπὶ τῶν νώτων στίγμα πάχους, ἐδίκησιν τῆς κακῆς μάγειρου, τὸ ὀποῖον ἀνακαλύπτων κραυγάζει, ὅτι δὲν θὰ πατήσῃ πλέον τὸν πόδα του

εἰς τὸ μαγειρεῖον και τηρεῖ τὴν ὀπόσχεσίν του ὀκτῶ τοῦλάχιστον ἡμέρας.

Αἱ ἐσπερίδες δὲν παρατείνονται πέραν τῆς δεκάτης ἐν Mont-sous-Vaudrey. Ὁ πρόεδρος δὲν δέχεται. Τὴν ἐβδόμην και ἡμίσειαν μεταβαίνουν εἰς τὴν αἴθουσαν, ἡ κυρία και ἡ δεσποινὴς καταγίνονται εἰς τὴν μουσικὴν, ἐνῶ ὁ πρόεδρος παίζει ζατρίκιον μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀλβέρτου ἢ τοῦ ἀνεψιοῦ του. Ἐν Σπάρτῃ δὲν διήρχοντο τὸν βίον ἡτυχότερον. Ε. Σχ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΤΗ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩ ΕΚΘΕΣΕΙ
ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ *)

Ἐτέρα βιομηχανία ἐπικρατεστέρας ἴσως σπουδαιότητος τῶν λοιπῶν, οὐχὶ διὰ τὴν ἔκτασιν αὐτῆς ἢ διὰ τὴν ὀικονομικὴν αὐτῆς ἐνεργητικότητά, ἄλλὰ διὰ τὴν ἐπιρροὴν ἣν ἐξήσκησε μέχρι τοῦδε και παρ' ἡμῖν και ἦν εὐποροῦσα και προαγομένη δύναται νὰ ἐξασκήσῃ ἐπὶ τῆς ὑπάρξεως και τῆς προόδου τῶν λοιπῶν βιομηχανικῶν ἐργοστασίων, ἢ Μηχανουργία, παρ' ὀλίγον νὰ μὴ ἀντιπροσωπευθῇ οὐδαμῶς ἐν τῇ ἐκθέσει διότι εἰ και ἐκ τῶν 9 ὑπαρχόντων παρ' ἡμῖν μηχανουργείων τρία τὰ σπουδα ὀτερα ἀναντιρρήτως τῶν λοιπῶν ἐπρόκειτο ν' ἀντιπροσωπευθῶσι δι' ἔργων ἀξίων τῆς σπουδαιότητος αὐτῶν, ἔνεκα τῶν ἐκτάκτων ὀμως περιστάσεων ὑπὸ τὰς ὀπίαις διατέλει ἡ πατρις κατ' αὐτὸ τὸ τελευταῖον στάδιον τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐργασιῶν, και τὰ τρία τῶν ἐργοστασίων τούτων παρήτησαν τὰς ὑπὲρ τῶν ἐκθεμάτων αὐτῶν ἐργασίας ὑποχωρήσαντα εἰς ἐργασίας ἄλλας ὀλους ἀντιθέτους τῶν συνήθων αὐτῶν εἰρηνικῶν ἐργων, μόλις δὲ και λίαν βραδέως τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν, τὸ μηχανουργεῖον τοῦ κ. Γ. Βασιλειάδου κατῶρθωσε ν' ἀντιπροσωπευθῇ δι' ἐνὸς και μόνου ἀξιολόγου ἐργου λίαν εὐπρεπῶς ἐκτεθέντος τῇ φιλοτίμῳ φροντίδι τοῦ υἱοῦ τοῦ κ. Βασιλειάδου, δι' ὃ και ἐβραβεύθη διὰ χαλκοῦ μεταλλίου.

Βεβαίως ἡ συμμετοχὴ ἡμῶν ἐν τῷ διαμερίσματι τῶν μηχανῶν δὲν ἦτο δυνατόν, και ἀν' ἅπαντα τὰ ἡμέτερα μηχανουργεῖα ἀντιπροσωπεύοντο, νὰ καταλάβῃ θέσιν τινὰ διακεκριμένην ἀπέναντι τοῦ ἀληθῶς καταπλεκτικῶ ἐκείνου στρατοπέδου χιλιῶδων μηχαν-

ῶν ὀπερ ἀπετέλει ἴσως τὸ ἐπαγωγότερον και διδασκικώτατον ἄμα θέαμα ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει και ὀπερ ἐκπληττον τὸν θεατὴν διὰ τῆς εὐρύτητος τοῦ μεγαλείου του, περιελάμβανε τὰ πειστήρια, οὕτως εἶπειν, τοῦ μεγαλείου τῶν διαφόρων ἐθνῶν και τῆς προόδου τοῦ πολιτισμοῦ τῶν λαῶν.

Τῶν ἡμετέρων μηχανουργείων τὰ προϊόντα δὲν ἠδύναντο ἀναντιρρήτως νὰ καθέξωσι θέσιν τινὰ παρὰ τὰ ἔργα τῶν ἄλλων κρατῶν, ἕκαστον τῶν ὀποιῶν ἀντιπροσωπεύει και ἐν βῆμα πρὸς τὴν πρόδον, διότι ἐπιστοποιεῖ ἢ μίαν ἐφεύρεσιν ἢ μίαν νέαν βελτίωσιν δι' ὃν ἐτι εὐχερέστερον κατορθοῦται ἢ ὑποπαγῇ τῶν ἀπροσώπων τῆς φύσεως δυνάμεων και τῆς ἐμφύχου ὕλης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀνθρώπου ἠδύναντο ὀμως νὰ χρησιμεύσωσι και δι' ἡμᾶς ὡς ἄλλα πειστήρια, ὅτι ἡ Ἐλλάς μικρὰ και νήπιον ἀσθενὴς, ἐν τῇ βιομηχανίᾳ μόλις ἐφηματίζον, δὲν παραγωνορίζει τὸ κράτος τῆς μεγαλοῦργου τῶν μηχανῶν δυνάμεως και νὰ ὑποδείξωσιν ὅτι οἱ σῆμερον ἀσθενεῖς βηματισμοὶ δύνανται ἀνδρούμενοι νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐν τῷ ἔργῳ τῆς προόδου τὴν πορείαν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐν ἐλλείψει ἐπομένως πρισσοτέρων τοιούτων πειστηρίων τὸ ἀξιόλογον και λίαν εὐπρόσωπον ἔργον τοῦ ἐργοστασίου τοῦ κ. Βασιλειάδου παρέσχεν ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην σπουδαίαν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ συμμετοχῇ τῆς Ἐλλάδος εἰς τὴν παγκόσμιον ἐκθεσιν.

Ἡ ἡμέτερα ὀμως καλλιτεχνία δύναται νὰ θεωρηθῇ εὐλόγως ὡς αὐστηρότερον τοῦ δέοντος κριθεῖσα, εἰ και ἡ αὐστηρότης αὐτῆς εἶχε ληρθῇ ὡς γενικὸν δι' ἅπαντα τὰ κράτη μέτρον· διότι ἐκ τῶν 161 βραβείων ἄτινα ἀπενεμήθησαν τῇ Ζωγραφικῇ και τῶν 78 ἄτινα ἀπενεμήθησαν τῇ Γλυπτικῇ, ἢ μὲν γαλλικὴ καλλιτεχνία ἔλαβεν 74 ἐν τῇ Ζωγραφικῇ και 46 ἐν τῇ Γλυπτικῇ, ἅπαντες δὲ οἱ τῶν λοιπῶν κρατῶν καλλιτέχναι ἔλαβον 87 ἐν τῇ Ζωγραφικῇ και 32 ἐν τῇ Γλυπτικῇ. Ἐκ τῶν ἀπονεμηθέντων τῇ καλλιτεχνίᾳ βραβείων ἐν και μόνον ἀπενεμήθη ἡμῖν ἀντί τεσσάρων ἀπονεμηθέντων τῷ 1873 και ἐνὸς ἐπίσης τῷ 1867, ἐνῶ ἐν τῇ παρούσῃ ἐκθέσει τινὰ τῶν καλλιτεχνικῶν ἡμῶν ἐργων, παρὰ τὰ ἀριστουργήματα τῶν ἄλλων κρατῶν, δὲν κατεῖχον θέσιν ταπεινὴν και ἀφισταμένην.

Ἄλλ' ἡ ἡμέτερα ἐκθεσις, ἢ μάλλον τὸ ἡμέτερον διαμερίσμα εἶχε σπουδαιότατον μειονέκτημα. Ἡ διακοσμῆσις αὐτοῦ ἦτο ὀλος πενιχρὰ και γυμνὴ πάσης φιλοκαλίας. Βεβαίως δὲν ἠδύναντο ν' ἀξιώσῃ τις νὰ εὐρῆ ἐν τῷ ἑλληνικῷ διαμερίσματι τὸν πλοῦτον και τὴν πολυτέλειαν τοῦ στολισμοῦ ἦν ἀπῆντα εἰς τὰ διαμερίσματα τῶν πλεί-

*) Συνέχεια και τέλος.

στον εἰ μὴ ἀπάντων τῶν λοιπῶν κρατῶν δι' ἃ ἐδαπανήθησαν ἑκατοντάδες χιλιάδων φράγκων ἐδικαιούτο ὁμως νὰ προσδοκᾷ ἐν τῇ ἀπλότῃ τὴν φιλοκαλίαν καὶ ἐν τῇ οἰκονομίᾳ ἦν ἐπέβαλλον τὰ περὶ περιορισμένα χρηματικά μέσα τὴν εὐπρέτειαν. Ἡ κατάστασις τῆς διακοσμήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ διαμερισματος ἐπέσυρεν ἐξ ἀρχῆς τὴν προσοχὴν τῶν ἐντεῦθεν ἀποσταλέντων τριῶν μελῶν καὶ προσπάθειαι κατεβλήθησαν ἂν ἦτο δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ βελτίωσις τῆς δυστυχῶς ὁμως τὸ τοιοῦτον ἀπέβη ἀδύνατον, διότι τοιαῦται ἦσαν αἱ γινόμεναι συμφωνίαι, οἱ δὲ διαφοροποιήσαντες τὰ περὶ τούτων πρὸ τῆς ἀρίστεως ἡμῶν εἰς Παρισίους προσωρινοὶ Ἐπιτροπῆ, εἶχον παραδεχθῆ τὰ γινόμενα καὶ εἶχον καταβάλει τὸ συμφωνηθέν ἀντίτιμον.

Καὶ διὰ μὲν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν οἰκοδομὴν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν διακόσμησιν κλπ. εὐρομεν καὶ παρεδόθησαν ἡμῖν συμβόλαια τακτικῶς συντεταγμένα, διὰ τὴν κατασκευὴν ὁμως τῶν ὑλοστασιῶν κλπ. οὐδὲν παρεδόθη ἡμῖν συμβόλαιον. Ἐνεκα τοῦ λόγου τούτου καὶ διότι, ὡς ἐσημειώθη ἀνωτέρω, τὰ ὑλοστάσια ταῦτα καὶ ἀνεπαρκῆ ἦσαν καὶ ἀκατάλληλα, ἐδηλώθη ἐξ ἀρχῆς εἰς τὸν κ. ἀρχιτέκτονα ὅτι πρὸ τῆς παραδόσεως τοῦ δι' αὐτὰ συμβολαίου καὶ τῶν ὄρων τῆς λεπτομερείας τῆς κατασκευῆς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καταβληθῇ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν. Ἐπὶ τέλους ὁμως συνεδρίασα ἡ Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐπιτίμου αὐτῆς προέδρου ἐνεκρίνε νὰ πληρωθῇ τὸ συμφωνηθέν ἀντίτιμον, καὶ τοι μὴ καταρτισθέντος ὡς ἔδει τακτικῶν συμβολαίου. Λέγω τακτικῶν συμβολαίου, διότι κατὰ τὴν συνεδρίαν ἐκείνην ἐπεδείχθη ἡμῖν συμβόλαιον φέρον χρονολογίαν 8 ἀπριλίου καὶ τὴν ὑπογραφήν μόνον τοῦ κ. Β. Νικολαΐδη καὶ ὀπερὸ ἕτερος προσωρινὸς ἐπιτροπὸς κ. Ν. Δελγιάννης ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ὑπέγραψε διότι ἦτο προχρονολογημένον, συνταχθέν μόνον κατὰ τὰς τελευταίας ἐκείνας ἡμέρας ὅπως ἰκανοποιήθη ἡ ἀπαίτησις ἐμοῦ καὶ τοῦ κ. Κορδέλλα καὶ ἐπέλθῃ ἡ καταβολὴ τοῦ ἀντιτίμου τῶν ὑλοστασιῶν. Ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ συγκατεθεῖσα τότε μετὰ ἱκανῶν συζητήσεων εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀντιτίμου τῶν ὑλοστασιῶν ἐκ δέκα χιλιάδων φράγκων, ἐπεφυλάχθη νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὴν προκειμένην ἀπαίτησιν τῶν ἐργολάβων μετὰ τὴν ὑποβολὴν καὶ τοῦ λογαριασμοῦ τῶν γινόμενων τροποποιήσεων καὶ τῶν προσθηκῶν καὶ νὰ προκαλέσῃ τότε τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας καὶ τῶν μὲν καὶ τῶν δὲ, καὶ ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦτον καταβλήθησαν τὴν 17 ἰουλίου τοῖς δικαιοῦχοις αἱ δέκα χιλιάδες φράγκων. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τοὶ

πολλοὶ ζητηθέντος τοῦ λογαριασμοῦ τούτου οὐδεμίαν ἐλάβανον ἀπάντησιν, ἐπίστευσον ὅτι καὶ οἱ ἐργολάβοι καὶ οἱ ἀρχιτέκτονες ἀναγνωρίζαντες τὸ ἐλαττωματικὸν καὶ εὐτελὲς τῶν ἀντι τῶν συμφωνηθέντων 10 χιλιάδων φράγκων κατασκευασθέντων ὑλοστασιῶν ἀπεφάσισαν νὰ παραιτηθῶσι πάσης διὰ τὰς τροποποιήσεις καὶ προσθήκας ἀποζημιώσεως.

Ἐν τούτοις ὡς διευθυντῆς τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος ἐν τῇ ἐκθέσει ἐθεώρησα ὅτι καθῆκον ἐμὸν ἦτο νὰ προκαλέσω ἐκτίμησιν παρ' ἰδίου ἀρχιτέκτονος οὐ μόνον τῆς ἀξίας τῶν ὑλοστασιῶν, τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῆς διακοσμήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ διαμερισματος ἀλλὰ καὶ ἂν ἐγένοντο αἱ σχετικαὶ ἐργασίαι συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους τῶν συμφωνιῶν, τὰ συμβόλαια καὶ τὰ σχέδια. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ἐπεφόρτισα μὲ τὴν ἐντολὴν ταύτην γνωστὸν καὶ διακεκρυμένον ἀρχιτέκτονα τῆς πόλεως τῶν Παρισίων τὸν κ. A. Le Bas.

Ὁ ἀρχιτέκτων οὗτος ἠρξάμενος τοῦ ἔργου τοῦ τὴν 12 αὐγούστου ε. ν. μοὶ παρέδωκε τὴν 17 Σεπτεμβρίου ε. ν. λεπτομερῆ περὶ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ ἐκθεσιν ἣν καὶ παραδίδω μίς τὴν Ἐπιτροπῆν.

Κατὰ τὴν παρὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος τούτου γινόμενην γενικὴν ἀνακεφαλαίωσιν τῆς ἐνεργηθείσης ἐκτιμήσεως πιστοποιοῦνται ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῶν διαφόρων ἐργασιῶν δὲν ἦτο σύμφωνος πρὸς τοὺς ὄρους τῶν συμφωνιῶν (devis descriptifs), ὅτι ἅπασαι αἱ ἐργασίαι ἐξετελέσθησαν εὐτελέστατα καὶ ὅτι τὰ ὑλικά ὧν ἐγένετο χρῆσις ἦσαν ἐν γένει κατωτέρας ποιότητος τῆς συμφωνηθείσης, ἰδίως δὲ ὅτι:

1) Ἡ ἀξία τοῦ ἑλληνικοῦ οἰκοδομήματος τοῦ ἐπικληθέντος παρὰ τοῦ οἰκοδομήσαντος αὐτὸ ἀρχιτέκτονος Οἰκίας τοῦ Περικεως, ἐξακριβούται εἰς φράγκα 11,261.92 0/0 ἂν φράγκων 16,000 δι' ἃ συνεφωνήθη καὶ ἄτινα καταβλήθησαν.

2) Ἡ ἀξία τῆς ἐσωτερικῆς διακοσμήσεως ὑπολογίζεται εἰς φράγκα 8 χιλ. 351 καὶ 65 0/0 ἀντὶ φράγκων 20,000 δι' ἃ συνεφωνήθη καὶ ἄτινα καταβλήθησαν.

3) Ἡ ἀξία τῶν ὑλοστασιῶν καὶ λοιπῶν πρὸς τοποθέτησιν τῶν ἐκθεμάτων ἐκτιμᾶται εἰς φράγκα 9,219 καὶ 85 0/0 ἀντὶ φράγκων 10,000 δι' ἃ συνεφωνήθησαν. Εἰς τὸ ποσὸν ὁμως τοῦτο τῆς ἐκτιμήσεως περιλαμβάνονται ἅπαντα τὰ ὑλοστάσια καὶ λοιπὰ ὡς εἶχον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκτιμήσεως, δηλαδὴ ὑπολογιζομένων καὶ τῶν γινόμενων τροποποιήσεων καὶ τῶν παρ' ἡμῶν παραγγελθέντων ἐκεῖ.

Οὕτω δὲ ἀντὶ φράγκων 49,000 καταβληθέντων διὰ τὴν οἰκοδομὴν, διακόσμησιν καὶ ἐπιπλα τοῦ διαμερισματος ἡμῶν (ἦτοι τὰ ὑλοστάσια κτλ.) ἐξετελέσθησαν ἔργα ἀξίας φράγκων 28,836.42 0/0, ἦτοι κατὰ φράγκα 20,000 ἐπὶ ἐλαττον τῶν καταβληθέντων.

Ἄλλ' ἐκτὸς τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ ἐπὶ πλέον καταβληθέντος, ὁ παρὰ τῶν προσωρινῶν ἐπιτρόπων ἐκλεγθεὶς ἀρχιτέκτων ἐπέδωκε τὴν ἐπιούσαν τῆς ἐκ Παρισίων ἀναχωρήσεώς μου, ἦτοι τὴν 19 Σεπτεμβρίου, εἰς τὴν Πρεσβείαν λογαριασμὸν ἐκ φράγκ. 9,831 καὶ 95 0/0, ἀντίτιμον τῶν γινόμενων προσθηκῶν καὶ τροποποιήσεων εἰς τὰ ὑλοστάσια, κλπ. Ὁ λογαριασμὸς οὗτος ὑποβλήθη παρὰ τῆς Πρεσβείας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν παρεπέμφθη ἤδη εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν καθ' ἃ δὲ μοὶ ἀνεκοινώθη τελευταῖον ἐκ Παρισίων, διὰ μεταγενεστέρως αἰτήσεώς του ὁ ἀρχιτέκτων ἀναδιβάζει τὸν νέον τοῦτον λογαριασμὸν εἰς 17 χιλιάδας. Οὕτω δὲ τὸ ἐπὶ πλέον καταβληθέν ποσὸν αὐξάνει ἤδη ἀπὸ 20 εἰς 37,000 φράγκων! Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἀπόκειται ν' ἀποδώσῃ τὴν δέουσαν ἐκτίμησιν εἰς τὴν νέαν ταύτην χρηματικὴν ἀπαίτησιν καὶ ἀποφασίσῃ ἐπ' αὐτῆς, λαμβάνονσα ὑπ' ὄψιν τὴν γινόμενην ἐξακριβούσιν τῆς ἀξίας τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων, τοσοῦτο μᾶλλον καθόσον ὁ ἐνεργήσας αὐτὴν ἀρχιτέκτων κατ' ἐπανάληψιν μοὶ ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι ἔτοιμος νὰ ὑποστηρίξῃ ἐνώπιον πάσης ἐν Γαλλίᾳ ἀρχῆς τὸ κύρος τῆς ἐκτιμήσεως αὐτοῦ.

Τοιαύτη περίπου περιληπτικῶς ἡ κατάστασις τῆς ἡμετέρας ἐκθέσεως. Ἡ λογοδοσία αὐτὴ τῆς ἐντολῆς ἧτις ἀνετέθη διὰ τοῦ Β. Διατ. τῆς 5 μαρτίου 1878 εἰς τοὺς τρεῖς ἐντεῦθεν ἀποσταλέντας Ἐπιτρόπους, δὲν ἀνῆκε βεβαίως ἐμοὶ μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς λοιποῖς δύο συναδέλφοις, διότι καὶ εἰς τοὺς τρεῖς ἐτεβλήθη ἡ ὑποχρέωσις αὐτὴ, καὶ εἰς τοὺς τρεῖς ἡμᾶς ἀνετέθη κυρίως καὶ πρὸ πάντων τὸ καθῆκον τῆς ἀντιπροσωπεύσεως τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τοῦ 1878. Ἄν δὲ μόνος ἐγὼ ἐκπληρῶ σήμερον πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τὸ καθῆκον τοῦτο, ἡ εὐθύνη τῆς παραλείψεως δὲν βαρύνει τοὺς δύο ἀξιοτίμους συναδέλφους. Ἴσως δὲ καὶ ἐγὼ ἤθελον εὐρεθῆ εἰς τὴν αὐτὴν με αὐτοῦς καθηγορίαν, ἂν τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ γνώμη, ἐνημέρωσιν τῶν ἐργασιῶν ἡμῶν ἐν Παρισίοις καὶ μόνως δυναμένης νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ σκόπιμον ἢ ἀσκοπον, τὸ ἀπαραίτητον ἢ περιττὸν τῆς διαμονῆς τῶν ἐντεῦθεν ἀποσταλέντων τριῶν Ἐπιτρόπων εἰς Παρισίους, δὲν ἐθεωρεῖτο ὡς πρὸς ἐμὲ ἐπικρατεστέρα πληροσο-

ριών τρίτων, πεπλανημένων ή από σκοπού άνακριτών.

Άλλ' αν αι πληροφορίες εκείναι δεν ισχυσαν τότε όπως το μέτρον της άνακλήσεως εφαρμολή και επ' εμέ, ισχυσαν όμως επι τέλους όπως με φέρωσιν εις την ανάγκην να υποβάλω την εκ της υπηρεσίας της Έκθέσεως παραίτησίν μου και να εγκαταλείψω μετά λύπης υπηρεσίαν υπέρ της και ένταυθα και έν Παρισίους ούκ όλίγον έ-

μόχησα. Γνωστοί δέ είναι εις την Έπιτροπήν οι λόγοι της παραίτησεώς μου και κρίνω όλως περιττόν να τους επαναλάβω ένταυθα. Αν δέ κάμνω λόγον ταυ γεγονότος τούτου, το πράτω όπως εκφράσω εις την Έπιτροπήν την εύγνωμοσύνην μου δια τας έπιμόνους αύτης προσπαθείας προς άπόκρουσιν και άρσιν των άφορμών αίτινες προεκάλεσαν την παραίτησίν μου.

Πριν δώσω πέρας εις την παρούσαν,

δέν πρέπει να παραλείψω ότι αι κατά πρώτον ήδη δημοσιευθείσαι γαλλιστί εκθέσεις ήμών συνετέλεσαν ούκ όλίγον όπως πιστοποιήσωσι τας γενομένας έν Ελλάδι προόδους και έδωσαν άφορμήν εις εύμενεϊς υπέρ της πατρίδος ήμών κρίσεις.

Έν Άθήναις, τή 30 Οκτωβρίου 1878.

A. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΚΑΠΙΤΩΛΙΟΝ

Ο αναβαίνων το Καπιτώλιον όρος, επόμενος τη όδω, ήν έχωρον το πάλαι οι θριαμβεύοντες Ρωμαίοι στρατηγοί και αυτοκράτορες, κατεχόμενος υπό των κλασικών αναμνήσεων της ιστορίας και της μυθολογίας, φανταζοιται αυτό υπερμέγεθες, εμπλεον μεγίστων μνησίων, φυλαττόμενον υπό τειχών και προμαχώνων, περικεκαχαρκαωμένον υπό τάφρων βαθυτάτων και κρημών, και προεΐαι, ούτως ειπείν, εκ των προτέρων περι το εξαίσιον του παραστατήσομένου αύτω θεάματος. Και όμως το διαόητον Καπιτώλιον, ή έτιαι και το κέντρον της των Ρωμαίων ήγεμονίας, το όρος, όπερ κατόκησεν ο Κρόνος, ο πατήρ των θεών, και επ' ου έκάθησεν ύστερον και αυτοκράτωρ ο Jupiter Optimus Maximus, ούτινος ο θαυμαστός ναός, μετεωριζόμενος εις ύψος εκατόν βα μίδων, ήτο έστεγασμένος δια πλίνθων χαλκών κεχρυσωμένων το ισρόν τουτο όρος, όπερ υπέσχετο τη Ρώμη την βασιλείαν της ύψηλιου,

αφότου ευθέη επ' αυτού, ως λέγουσιν, επι Ταρκυνίου του πεσουτερου ή κεφαλή του Tolus, το δη λεγόμενον τούτο όρος δέν είναι άλλο ή λόφος, έξαιόμενος τεσσαράκοντα μό ον μέτρα υπέρ της πηφαιείας της θαλάσσης, ο δε ανερχόμενος ύπτον το πρώτον δέν δύ ατι ενάπεισθη ζτι βλέπει την άναλωτον άκρόπολιν τω δυναστών του κόσμου.

Το Καπιτώλιον έχει δύο κορυφάς την μόν προς ανατολάς, επ' ής ύψηλο όμηται ή εκκλησια Ara Coeli, και όπου ιστατο το πάλαι ο ναός του Διός, την δε προς τον Τίβεριν έστι αμμένην, επ' ής ιδουται ή Άρκία άκρότολις, ήστι ος σώζονα έτι αξιόλογά τινα έρείπια εκ λίθου ήραιστείου υπό το μέγαρον του Caffarelli.

Το Καπιτώλιον ήτο το πάλαι το τέρμα και ο προμαώ της πόλεως προς δυσμάς και προς βόρρα, μίαν μόνην έσσαν πα εχόμενον εξ ανατολών, ήτο εκ της Άγορας (Forum) δια των τριών άνόδων, και ιδίως δια των εκατόν βαθμίων της Ταρπηίας πέτρας. Άλλ' έν τω παρόντι το Καπιτώλιον είναι προσιτό και εκ δυσμών και εξ Ανατολών, εκ δε

της περσιωπής τούτης βί έπει τις πρηνη πρό των πόων αυτου διακλήρον την Ρώμην.

Μεταξύ των δύο κορυφών του Καπιτωλίου ήτο το διαστημα το όνομαζόμενον Intermontium, έν φη ο λυκιδευς ύπεδέξτο, ως λέεται, του φοβερούς ληστάρ, οΐτινε απέτελεσαν τον πρώτον πυρόνα του των Ρωμαίων δήμου. Έν αυ φη ο Μιχαή Άγγελος, επι της Ιεραρχίας ενός των Φαυλέων, Παύλου του τρίτου, διέγραψε την περιόφημον τετράγωνον πλατείαν, εις ήν αναβαίνομεν νυν δια κλίμακος πλατυτάτης, μεγαλοπρεπώς κεκοσμημένης κάτωθι μόν δια δύο εκ μέλανος βασάλτου εξστραγασμένων λεόντων, άνωθι δε δια των δύο περιφώνων άγαλμάτων του Κάστορος και Πολυδεύκους.

Έν τω μέσω της πλατείας ταύτης έστάθη το έριππον χαλκού άγαλμα του Μάρκου Αύρηλιου, θαυμάσιον την άφελειαν και την μεγαλοπρέπειαν, διαφυλάττον έτι και μετά δεκαοκτώ αιώνας την αρχαίαν επιχρυσώσιν, προς ο λέγεται ότι ο Μιχαήλ Άγγελος απέτεινε τους εξής λόγους: «Μεμνηστο ότι ζής

καὶ βυθίζε! Τὸ ἄγαλμα τοῦτο περιε-
σώθη μετὰ πολλὰς περιπετείας ἀνέπα-
φον· διότι ἐνομιζέτο ὅτι ἦτο τὸ τοῦ
Κωνσταντίνου.

Αἱ τρεῖς πλευραὶ τῆς πλατείας τοῦ
Καπιτωλίου ἀφορίζονται ὑπὸ μνημείων
ἀξιολόγων μὲν, ἀλλ' ἀπαθόντων πρὸς τὸ
ἔργον τοῦ μεγάλου ἀρχιτέκτονος, ὅστις
διέγραψε μεγαλοπρεπεστάτην τὴν πλα-
τείαν ταύτην.

Τῶ ἀνερχομένῳ τὴν ἀτελεύτητον ταύ-
την κλίμακα παρίσταται ἀντικρὺ τὸ βυ-
σίλειον τῶν Γερουσιαστῶν, οὗτινος ὁ Μ-
χάλλ' Ἀγγελοῦ ἐπιβόησε τὴν πρόπο-
ψιν, προσθεὶς μεγάλους ἰωνικὰς κίονας,
θέλων ἵα μετ' ἀρμόγη αὐτὴ πρὸς τὰ δύο
πλάγια μνημεῖα, ἅτινά εἰσι πρὸς μὲν τὰ
ἄριστερά τὸ Καπιτώλιον Μουσεῖον,
πρὸς δὲ τὰ δεξιὰ τὸ μέγαρον τῶν Ἐ-
πιτηρητῶν, ᾧ τινε προσήθηται καὶ ἡ
στοὰ τῶν εἰκόων τοῦ Καπιτωλίου. Ἦν
παρὰ τρέχουσα ἐντὶ ὕψαι, ὅπως εἰσελθόμενος
εὐθὺς εἰς τὸ ἀχαιολογικὸν μουσεῖον, ὡς
μειζὸν παρέχον ἡμῖν τοῖς Ἕλλησι τὸ
ἐνδιαφέρον.

Διερχόμενοι διὰ τῆς πλατείας τοῦ Κα-
πιτωλίου καὶ χειριτιζόντες τὸν χυλοῦν
ἐφιππον ἀνδράντια τοῦ Μάρκου Αὐρη-
λίου, ὅστις διαφυλάττει, ὡς εἶπυονεν,
καὶ μετὰ παρελευσιν δεκάοκτώ αἰῶνων
λαμπρὰν τὴν ἀρχαίαν ἐπιχρύσωσιν εἰ-
σερχόμεθα εἰς τὸ Καπιτώλιον Μουσεῖον
τῶν ἀρχαίων γλυφῶν. Τὴν λαμπρὰν ταύ-
την συλλογὴν κατέσθησε πρῶτος ὁ πά-
πας Κλήμης ὁ δωδέκατος· κῆρην δὲ
μετ' αὐτὸν καὶ ἐβελτίωσαν αὐτὴν διαφε-
ρόντως ὁ τε Βενέδικτος ὁ δέκατος τέταρ-
τος, καὶ ὁ Κλήμης ὁ ὄγδοος, καὶ οἱ Πίω
ἕκτος καὶ ἑβδομῶς, οἵτινες ἀνήγγυον αὐ-
τὴν βαθυμῶδὸν εἰς τὴν παύσαν ἐντέ-
λειαν.

Ἀλλὰ τὸ Καπιτώλιον μουσεῖον τῶν
ἀγαλμάτων μετὰ τῆς μικρᾶς αὐτοῦ κλί-
μακος καὶ των στενῶν καὶ ἀπερίττων
στοῶν παρέχεται μεγίστην ἀντίθεσιν οὐ
μόνον πρὸς τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸν
ἀρχιτεκτονικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν κόσμον
τοῦ Οὐατικανοῦ, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν λαμ-
πρότητα καὶ τὴν ἀξίαν τῶν ἐν αὐτῷ φυ-
λαττομένων ἀρχαίων ἔργων.

Ἀλλὰ, πρὶν ἀνέλθωμεν τὴν κλίμακα
τὴν ἀγρυσοῦν εἰς τὰς ἀξιολογητέρας τοῦ
μουσείου τούτου οἰκίας, σῶμεν πρῶ-
τον ἐν μὲν τῇ εἰσοδῷ ἔμπροσθεν τῆς
δεξαμενῆς, ἧς ὑπερθεν ἵσταται τὸ ἄγαλ-
μα τοῦ Ὀκεανοῦ (κολοσσῶν ὁμοιωμέ-
νου Marforio, ἅτε διαμεινάντος ἐπιμα-
κρῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ Ἀρεως) ἐν δὲ τῷ
προαυλίῳ ἔμπροσθεν τοῦ μεγάλου καὶ
ὠραίου ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς, ὅπερ εἰ-
ρέθη (τίς πιστεύει τοῦτο;) ἐκτισμένον
ὡς ὄγκος κοινῆς λίθου ἐν τοῖς τεύχεσι
τῆς Ῥώμης μετὰ τῶν ἄλλων ὕλων τοῦ

τεύχισματος. Σῶμεν δὲ καὶ ἔμπροσθεν
ἀγάλματος ὁσίου τινος τοῦ αὐτοκράτορος Ἀ-
δριανοῦ, τοῦ ἄλλως κολοσσῶν λεγομένου
τοῦ Πύρρου, καὶ τινος σαρκόφραγος ἐκ
πεντελικῆς μαρμάρου κεκοσμημένου παν-
τοῖα ἐγλυφαῖς, παριστώσας χορὸν Φαί-
νων καὶ Βακχίδων· τέλος δὲ πρὸς τὸ βά-
θος τοῦ προαυλίου ἀξιοθέατον εἶναι τὸ
ἄγαλμα τοῦ Ἡρακλέους φονεύοντος τὴν
Λερναίαν Ὕδραν.

Ἐπόμεινοι κατόπιν τοῦ ὁδηγοῦ, ἐπι-
σκοπήσωμεν ἐπιτροχάδην τὰς τρεῖς αἰ-
θούσας τοῦ δαπέδου, ἧτοι τὴν τῶν Κα-
τωπῶν, τὴν τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ τὴν
τῆς Ἀδριακος. Ἡ πρώτη περὶ ἔχει πλῆ-
θος αἰγυπτιακῶν ἀγαλμάτων, θεοῦ καὶ
θεᾶς, ἱερεῖς καὶ ἱερίδας καὶ παντοίων ἱε-
ρῶν τοῖς Αἰγυπτίοις ζῶων ἐξάλλους μορ-
φᾶς ἐκ βασιλῆου, πυροποικίλου καὶ
γρανίτου, ἀποπειύτας αἰγυπτιακῆς ἀφελ-
είας καὶ παραδόξιας. Οἱ τοῖχοι τῆς αἰ-
θούσης τῶν ἐπιγραφῶν εἶναι πάντως κε-
κλυμένοι ὑπὸ ἑκατὸν δύο ἐπιγραφῶν
ἀνεφερομένων εἰς τοὺς αὐτοκράτορας καὶ
τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Τιβερίου μέ-
χρι τοῦ Θεοδοσίου. Πλὴν δὲ τούτων βλέ-
πει τις καὶ βωμὸν ἐκ πεντελικῆς μαρμά-
ρου ἀρχαιοτάτης ἑλληνικῆς ἢ παλαιᾶς
ἐργασίας, κεκοσμημένον ταῖς καλλίσις
γλυφαῖς: φιλοτίμως ἀδηναιουγενέαις,
ἱκετικαζούσαις τοῦ ἀθλοῦ τοῦ Ἡρα-
κλέους. Ἀλλὰ περιφημώτατος τῶν σκο-
ποτάγων τοῦ Καπιτωλίου μουσείου εἶναι
ὁ εὐρισκόμενος ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀδρι-
νακος. Πάντες δὲ οἱ ἀρχαιολόγοι διέγρα-
ψαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὸ ἐκ πεντελικῆς
μαρμάρου ἐξαρετὸν τοῦτο ἔργον, οὗτινος
τὴν ἀνάγλυφα εἰκονίζουσι τὴν περὶ τῆς
Βρομηίδος ὄργην τοῦ Ἀχιλλέως πρὸς τὸν
Ἄγαμέμνονα.

Μετὰ ταῦτα δυνάμεθα νὰ ἀναβῶμεν
τὰς βαθμίδας τῆς μεγάλης κλίμακος, ὅ-
πως ἐπισκοπήσωμεν τὰ ἐπτακόσια καὶ
τοιάνοντα τέσσαρα ἀντικείμενα, ἀγάλ-
ματα καὶ παύσας γλυφᾶς, ἅτινα, ἀπο-
τελοῦντα τὸν θησαυρὸν τοῦ Καπιτωλίου
μουσείου, τυγχάνουσι κατατεθειμένα ἐν
τοῖς ἑξῆς τμήμασιν· ἧτοι ἐν
τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἀγγείου,
τῇ στοᾷ τῶν αὐτοκρατόρων,
τῇ αἰθούσῃ τῶν φιλοσόφων,
τῇ μεγάλῃ στοᾷ,
τῇ αἰθούσῃ τοῦ Φαβίου,
τῇ αἰθούσῃ τοῦ πεπληγμένου Γα-
λάτου.

A. M.
(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές.)

ΟΙ ΔΥΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

Συνέχεια.

— Τὸ βλέπω, Ἀχμέτ.
— Ἠξέυρεις ἐπὶ τέλους ὅτι τοῦτο
εἶναι ἀδύνατον;

— Ἀχμέτ, ναι, ἐφέλλισεν ὁ Πέ-
τρος, συσπῶν μετ' ἀπελπισίας τοὺς
βραχίονας καὶ συμπλέκων μετὰ δα-
κρύων τὰς χεῖρας.

— Ἀχ, ἀδελφέ μου! διατί νὰ μὴ εἴ-
σαι Τοῦρκος; ἀνέκραξε πλήρης ἀπελπι-
σμοῦ ὁ ὀθωμανός. Τὴν φράσιν ταύτην,
διατί νὰ μὴ εἶσαι Τοῦρκος, ἀκούων
πολλάκις προφερομένην παρὰ τοῦ πα-
τρός μου, ἐμειδίων, ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ἐγὼ
ἠναγκασμένος νὰ τὴν ἐπαναλάβω. Μὴ
μὲ ἐκλάβης ὡς φανατικόν, Πέτρε μου...
Ὁ πατήρ μου, παλαιὸς Μουσουλμάνος,
νομίζων ὅτι μόνον ἐν τῇ μωαμεθανικῇ
θρησκείᾳ ἐγκεῖται ἡ σωτηρία, κῆχετο
ἐκ τῆς πολλῆς πρὸς σὲ στοργῆς του νὰ
ἐγεννάσο Μουσουλμάνος, ἐγὼ δὲ ὑπὸ
ὄλως διάφορον ἔποψιν ἐξέφερασα τὴν
εὐχὴν ταύτην.

Γινώσκεις ὅτι αἱ προλήψεις τῆς κοι-
νωνίας θέτουσι φραγμοὺς γελοίους, ἀδί-
κους πολλάκις, ἀλλ' οὐαὶ εἰς τὸν τολ-
μήσαντα νὰ τοὺς ὑπερπηδῆσῃ! Θὰ κα-
ταστροφῇ ὑπὸ τὸ βάρος τῶν κατακρί-
σεων τῶν ἀνθρώπων.

Φαντάσου, ἐάν ἐγεννάσο Μουσουλ-
μάνος! οὐδὲν θὰ ὑπῆρχε κώλυμα πρὸς
τὴν πλήρη εὐτυχίαν μας. Εἶσαι φίλος
μου, τί λέγεις; ἀδελφός μου! Θὰ σοὶ
ἐδίδον τὴν ἀδελφήν μου, καὶ οὕτω θὰ
ἐγίνεσο μέλος τῆς οἰκογενείας μας.

Ὁ Πέτρος, ὅστις μέχρι τῆς στιγμῆς
ταύτης ἤκουε μετὰ προσοχῆς τὸν Ἀχ-
μέτ, ἤρξατο βηματίζων κατὰ μήκος
καὶ πλάτος τοῦ σπουδαστηρίου του.

— Μὴ στενοχωρεῖσαι, ἐξηκολούθησε
λέγων ὁ ὀθωμανός. Βλέπεις πόσον εὐ-
κολος θὰ ἦτο ἡ εὐτυχία ὅλων μας.
Ἀλλὰ τώρα θρησκευτικοὶ φραγμοὶ ἀνυ-
πέφθητοι ἐπιπροσθόντες γεννῶσιν ἐν
ἐμοὶ μὲν τὴν θλίψιν καὶ τὴν στενοχω-
ρίαν, ἐν τῇ ἀδελφῇ μου δὲ τὰ δάκρυα,
τὴν ὀδύνην, τὸν θάνατον! Δὲν λέγω
τίποτε περὶ σοῦ, διότι ἀναμφιβόλως
καὶ σὺ πάσχεις, ἀν' ὅχι δι' ἄλλο, ἀλλὰ
διότι βλέπεις θλιβόμενον καὶ πάσχοντα
τὸν ἀδελφόν σου. Μὴ γένοιτο νὰ σὲ
συμβουλεύσω νὰ πράξης τι ἀπρεπές,
οὐδὲ τείνουσι πρὸς τοιοῦτό τι οἱ λόγοι
μου. Ὅλοι εἴμεθα τέκνα τῆς αὐτῆς
φύσεως, τοῦ αὐτοῦ Θεοῦ, ὅστις ἀναν-
τιρρήτως δὲν τηρεῖ λογαριασμόν εἰς
τίνα θρησκευτὴν ἀνήκει ἕκαστος ἡμῶν.
Θὰ ἦμην ὁ κακοηθέστερος τῶν φίλων,
ἐάν, ἐκμεταλλεῦόμενος τὰς παρούσας
δυσχερείας, ἐπλουτίζον τοὺς πιστεύον-
τας εἰς Μωάμεθ κατὰ ἓνα, καὶ θὰ ἦσο
ὁ ἐλεεινότερος τῶν ἀνθρώπων, ἐάν, ὠ-
θούμενος ὑπὸ συμφέροντος, εἰ καὶ τοῦτο
ἀφορᾷ εἰς ἅγιον σκοπὸν, ἠλάττωνες τὴν
μάνδραν τοῦ Ἰησοῦ κατὰ ἓν ἄνθρωπον.
Τοιαύτας ἔχων ἰδέας περὶ θρησκευτῶν,
ἀείποτε ἐμίσησα καὶ ἐβδελύχην τοὺς
ἀλλάσσοντας τὴν πίστιν ὡς πεπαλαιω-

μέμον ένδυμα, -άναλόγως τών συμπε-
ρόντων και τών περιστάσεων.

— Έγχε, 'Αχμέτ! εγχε, αδελφέ
μου! αϊ ιδέαι σου με κάμνουν να σε
αγαπώ περισσότερον, εάν δύναμαι να
εύρω αγαπην μεγαλειότεραν έν τή καρ-
διά μου, να σε λατρεύω...

— 'Εάν εξηρτάτο από έμέ, θα σε
ελάμβανον πάραυτα εκ τής χειρός, θα
σε ώδήγουν κατ' εσθειαν εις τόν θά-
λαμον τής αδελφής μου, όπου θα τή
ελεγον: «Χαηλιε, ιδού ο Πετρος, σοι
τόν δωρώ, εχε τον αιωνίως σύντροφον
και σύζυγον» 'Αλλά τί κάμνεις τόν
πατέρα, οστις, μεθ' ελην τήν πρós σε
αγάπην του, θα είναι ικανός να με
φρονέση, άμα άκούσας τοιαύτην πρό-
τασιν, τί κάμνεις τήν μητριάν μου, ή
όποια θα στικώση τόν κόσμον με τας
κραυγάς της, τί κάμνεις επί τέλους
όλον τόν κόσμον; Καί όμως, Πέτρε
μου, χάριν όλων αυτών τών προλή-
ψεων, δεν είναι δίκαιον ν' αποθάνη ή
αδελφή μου. Είπον! Εύρέ τώρα σύ τό
μέσον τής θεραπειας, αδελφέ, διότι
έμοϋ ο νοός έκουράσθη.

'Επί πολύ ο Πέτρος εσκέφθη, άλλ'
ουδένα ήδυνήθη να εύρη τρόπον. Καί
βεβαιώς ήτο αδύνατον να εύρεθη τοιού-
τος, προκειμένου περί ζητήματος τό-
σον σαφώς δυσχερούς. 'Ο,τι και αν
έσυλλογίζετο, τω έφαινετο ότε μεν
άπρεπές, ότε δε παιδαριώδες.

— Λοιπόν τίποτε, τίποτε άκόμη
δεν κατώρθωσες; ήρώτησεν άφωνος ο
'Αχμέτ έγειρόμενος. 'Εγώ νομίζω ότι
εύρον και ότι εσώθημεν.

Τό μέτωπον του Πέτρου πάραυτα
ήκτινοβόλησεν υπό χαράς.

— Νομίζω ότι... υπέλαθεν ο 'Αχ-
μέτ παρατηρών διαρκώς τήν εικόνα, ήν
πρό όλίγου ήτοιμάζετο να κατασχίση
ο Πέτρος, νομίζω ότι... ε! ναι!...
ναι!... δεν είναι άσχημον... Τι λέγεις
σύ, Πέτρε;

— 'Αλλά ποίον;

— Δέν ήκουσες; Να τής κάμεις τήν
εικόνα, άνεκραξεν ο 'Αχμέτ, οστις, ά-
φαιρεθείς εκ τής σκέψεως, ενόμιζεν ότι
είχεν ήδη διακοινώση τήν ιδέαν του τω
Πέτρω.

— 'Αλλά...

— Μη, μη συλλογίζεσαι... εγώ ά-
ναλαμβάνω να πείσω τόν πατέρα.
'Εν μόνον με κάμνει να μη καθυσ-
χάζω καθ' όλοκληρίαν, ότι ή προτασις
αύτη δεν είναι θεραπειά, ίσως μάλιστα
είναι δεινώσις του κκοϋ, άλλά τί να
γεινή...

'Επί του παρόντος διορθούμεν τό
πράγμα, έως παρέλθη ή όργή του Θεού.

— Πλήν, 'Αχμέτ, έγω...

— Περι ενός ζητήματος δεν ενό-
μισα καλόν να κάμω λόγον εκ φιλικής
λεπτότητας. 'Αλλά οι δισταγμοί σου

με βιάζουν να εξηγηθώ σαφώς. Μέχρι
τής στιγμής, καθ' ήν εισήλθον εις τό
σπουδαστήριόν σου, ήγγόνουν τα πάντα,
ή μάλλον τα ήμίση* άλλ' ή εν αυτω
είσοδος με διερωτίσει. 'Η πληθύς αύτη
των εικόνων τής Χαηλιε, και ση-
μειώσαι ότι δεν παρήλθε χρόνος πολυς
από τής τελευταίας επισκέψεώς μου,
ότε ουδεμία υπήρχεν ή, εάν υπήρχε
καμμία, θα ήτο κεκρυμμένη, μοι κατέ-
στησε φανερά τα πάντα. 'Η αύτη νό-
σος κατατρώγει και σε, Πέτρε, τό έν-
νοώ. 'Αλλά έγω, οστις δεν ετόλμησα
να σοι είπω, γεινού Μουσουλμάνοσ
και ή αδελφή μου είναι ιδική σου, εγώ
άπαιτώ παρά σου τήν σωτηρίαν τής
αδελφής του αδελφού σου, τής αδελ-
φής σου επί τέλους. Θα υποφέρης μαρ-
τύρια, τό ήξεύρω, θα είναι ανάγκη
να φανής ψυχρός, άπαθής, ενώ ή καρ-
διά σου θα σπαράσσεται, προσπαθούσα
να κρύψη τήν κατατρώγουσαν αυτήν
φλόγα, θα υποχρεωθής να περιβληθής
παγετώδη άδιαφορίαν, ενώ ένδον σου
θα άναυκιάται ήφαστειον, άλλά πρό-
πει να υποκύψης! Τίς οίδε! Πολλά-
κις συμβαίνει πάθη φοβερά να σθέν-
νυνται, να εξατριμίζονται. 'Ισως, αδελφέ
μου, και ας τό εύχηθώμεν άμφοτέροι
εκ καρδιάς, αφού άλλως δεν είναι δυ-
δυνατόν γενέσθαι, ίσως και τής Χα-
ηλιε ή νόσος είναι παροδική, ίσως
σβεσθή, ίσως εκλίπη! 'Επί τέλους θα
ιδωμεν...

(άκολουθεί)

ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΝΥΑΛΗΣ

Ο ΛΗ ΠΑΣΑΣ
ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ*)

'Εν 'Ιωαννίνοις, αϊ γυναίκες, αϊ συ-
νήθως κοσμούσαι έαυτάς πλειότερον
των λοιπών 'Ελληνίδων, όμοιάζουσι
πρός τα άρχαία άγάλματα κατά τόν
πέπλον, τήν ζώνην και τήν θεραπειάν
τής κόμης, διαφέρουσι δε κατά τήν έ-
σθήτα. Χάριν πολλήν εις τό πρόσωπόν
των επιχείει ή κόμη, εάν τε πλέκωσιν,

*) 'Η περίεργος αύτη διατίθη περί του
περιθώτου δεσπότου της 'Ηπειρου 'Αλή Πα-
σα μεθηρηγησθη εκ τής πρ' εξαίκοστα έτιον
έκδοθείσης Περιηγήσεως του άγγλου ιατροϋ
Χ' κλανδ, οστις περί τινα χρόνον διατ' έβας εν
'Ιωαννίνοις κατά τας άρχας του καθ' ήμάς
αιώνος, ήλθεν ει. σ' ενεισιτάς σ' ενεισιτάς προς τό
φοβερόν Τεπελειωτήν. Σήμερον, ότε πρόκει-
ται να απο ελεσθή ή εθνική άποκατάστασις
τής 'Ηπειρου, βεβαίως οι άναγνώσται θα διε-
τέλλουσι μετά διαφέροντο: τήν υπό αυτόπτου
μάρτυρος οικιαγαρνούμενην φυσιογνωμίαν πο-
λυμηχανού δυνάστου, οϋ ο βλος και ή πολι-
τεία είναι εκ των οικωδεσπότων έπισοδιών
εν τή ιστορίā της ανατολής των νεωτέρων
χρόνων.
Σγμ. «Κλειούσ.»

βοστρυχίζωσιν, εάν τε εχωσιν αυτήν ά-
νειμένην και τήν βάπτουσι δε πολλά-
κις επιπάσσοσται λεπτήν κόην φυτου
έξ 'Αφρικής, δι' ου προσλαμβάνει χρώμα
ξύλου mahagoni. Τό έθιμον τοϋτο τη-
ρείται από του δεκάτου έτους τής ήλι-
κίας έως του γάμου* άκολούθως τό
χρώμα γίνεται μελάντερον του κόρα-
κος και προξενεί σποδροτέραν τήν αν-
τίθεσιν προς τό των παρεμπλεκόμενων
εις τήν κόμη μαργαριτών και χρυσών
ή άργυρών καταγμάτων και νομισμά-
των. 'Ο πλήρης κόσμος των 'Ελληνί-
δων είναι έτι μάλλον άχαρις και παρά
φύσιν' ως έν τοις άρχαίοις χρόνοις οϋτω
και νύν αϊ έλληνίδες ποιούνται πολλήν
χρήσιν του ψιμιθίου. Βάπτουσι λοιπόν
και πυκνοϋσι τας όφρυς φροντίζουσαι
κατά τόν 'Ανακρέοντα «ίνα μη διακό-
πτωσι μηδ'ε μίσγωσι τό μεσόφρον»
μελαίνουσι περιπλέον τα βλέφαρα και
τριβουσι διά φύκος τούς όνυχας έως
οϋ αποθώσιν υπέρυθροι. Τοιούτων κο-
σμημάτων κατάχρησις μεγίστη γίνεται
έν τοις γάμοις και ταίς θεησκευτικαίς
τελεταίς.

Προσκληθείς υπό του βεζύρου 'Αλή
πασα να τόν επισκεφθώ ως ιατρός επί
τινας ημέρας, άσμενος έπελαθόμην τής
ευκαιρίας ίνα σπουδάσω ακριβέστερον
τόν χαρακτηρά του. 'Οτε πρώτον πα-
ρέστη ενώπιόν του, είπέ μοι. «'Επι-
θυμήσας πρό πολλού να συμβουλευθώ
π' άγγλω ιατρω, χαιρω ότι άπεφάσισας
ν'να διατριψής χρόνον τινά παρ' ημίν.
»Μη φοβήθής εήν παρουσίαν του διερ-
μηνέως μου Κολοβού' λάλησον παρ-
ρησία και άνυποστόλω, διότι αυτός
νείναι παλαιός και ο πιστότατος των
»θεραπόντων μου, επίσταται δε εϊπερ
»τις άλλος τα κατά τόν πρότερον βίον
»μου». Διηγήθη μοι έπειτα μετά θαυ-
μαστής ακριβορρημοσύνης τήν ιστορίαν
των σωματικων παθημάτων του, εζ' εν
τά μεν ήσαν απόροια προλήψεων ή έ-
ξημιμένες φαντασίας, τα δε έμαρτύρου-
ν κρίσιν υγιαίνουσαν και ισχυράν. 'Η ά-
σθενεία του δεν ήτο επικίνδυνος' προήρ-
χετο εκ τής προβαινούσης ήλικίας και
των προτέρων ταλαιπωριών, άπήτει δε
μέτρα προφυλακτικά. 'Αφ' οϋ έτελειώσε
τήν διήγησιν και άπεκρίνατο προς δια-
φόρους άλλας ερωτήσεις μου, τω είπα
ότι τήν επαύριον θα έκοιμίζον αυτω έγ-
γραφον τήν διάγνωνσίν μου. Τή έσπέρα
συνδιελέχθην ώραν ικανήν τω ιατρω Κ.
Μεταξά' υπό τούτου δε ακολουθούμε-
νος τή ύστερία έπεσεκέφθη τόν βεζύ-
ρον και páλιν ήκουσα παρ' αυτου φό-
βους μήπως αποθάνη υπό ύδρωπος, ως
ο πατήρ του' αφ' ου διεσκεδάσα τούς
φόβους του, προσήνεγα αυτω ίταλιση
συντεταγμένην τήν διάγνωνσίν μου, ήν
παραχρήμα διετάξε να τω μεθερμηνεύ-
σωσιν εις τήν καθωμιλημένην έλληνι-

κάν' τελευταίον ἐκφράσας βαθεῖαν τὴν εὐγνωμοσύνην του ὑπέσχετό μοι ὅτι αὐθημερὸν θὰ ἐξετέλει τὰς συμβουλὰς μου. Τὸν βεζύρη ἐξηκολούθησα ἐπισκεπτόμενος ὅτε μὲν ὡς ἰατρός, ὅτε δὲ ὡς ξένος· πολλάκις παρεκάλεσέ με νὰ μείνω παρ' αὐτῷ ὡς ἰατρός ἐφ' οἴφθῃ ποτε ὄρω αὐτὸς ἐγὼ ἤθελον προτείνειν· ἀκούσας δὲ ὅτι τοῦτο ἦτο ἀδύνατον, ἰκέτευσε με νὰ παρμιένω τοῦλάχιστον δωδεκάμηνον· ἐγὼ ὅμως καὶ πάλιν ἤρνηθην ἀνακοινώσας αὐτῷ εἰλικρινῶς ὁποῖα ἐν τῇ πατρίδι μου ἐπεδίωκον σχέδια. Ἐπὶ δύο ὄλους μῆνας προσεπάθει ὁ γραμματεὺς του νὰ μεταπίσῃ με· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ βεζύρης διὰ φιλοφρονησάτων φράσεων, ἃς εἶχε πάντοτε προχειροῦς, ὡσάκις ἤθελε νὰ ἐπιτύχῃ σκοποῦ τινος, εἶπέ μοι ὅτι οὔτε χρημάτων, οὔτε τιμῶν, οὔτε ἄλλου τινὸς θὰ ἐφείδετο, ὅπως καταστήσῃ μοι εὐάρεστον τὴν διατριβὴν ἐν Ἰωαννίνοις. Ἡ τελευταία μου ἀρνήσις τὸν ἐλύπησεν οὐχὶ μικρὸν, ἐκπληκτος δὲ ἀνεφώνησε ἀυπέριμετρον, τῇ ἀληθείᾳ, πρέπει νὰ ἔχῃς ἐν Ἀγγλίᾳ περιουσίαν, ἀφ' οὗ ἀποτόμως περιφρονεῖς τὰς προτάσεις μου»· παρηγορήθη ὅμως μαθὼν ὅτι θὰ τὸν ἐπισκεπτόμην ἐπιστρέφων ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων χωρίων τῆς Ἑλλάδος.

Σκοπὸν εἶχον κυρίως νὰ ἐπιστρέψω ἐξ Ἰωαννίνων εἰς Λευκάδα, ὅπως ἐκεῖθεν μεταβῶ ἀμέσως εἰς Πελοπόννησον, διότι ἐν Λευκάδι εἶχον καταλίπη τὰ πλείστα τῶν κιβωτίων μου. Ὁ βεζύρης παρεκάλεσέ με νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν ἐν Λαρίᾳ τῆς Θεσσαλίας διατρίβοντα καὶ ὑπὸ διαφόρων χρονίων νοσημάτων ταλαιπωρούμενον υἱὸν αὐτοῦ Βελῆ πασᾶν, προθυμηθεὶς νὰ παραλάβῃ τὰ κιβωτία μου ἐκ Λευκάδος δι' ἡμεροδρόμου καὶ νὰ τὰ ἀποστείλῃ οὐ μόνον εἰς Λάρισαν ἀλλὰ καὶ ἔπειτα εἰς Ἀθήνας. (ἀκολουθεῖ).

ΛΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

ΑΙΝΙΓΜΑ Κ'

Παῦλος - Αὐλός

Ἔλυσε δὲ πρώτη αὐτὸ ἡ Κυρία Ἀ. θηνᾶ Α. Ἐνυάλῃ, ἥτις καὶ προσκαλεῖται νὰ λάβῃ τὸ δῶρον, διὰ τοῦ ἐξῆς ἐξαστίχου

Τὸ αἶνιγμα εἶν' εὐκόλον καὶ ἀρκετὰ ὥραϊον,
Θὰ ἦτο πλὴν καλλίτερον, ἂν εἶχε ἄτι πλέον.
Ὁ Παῦλος δὲ καὶ ὁ αὐλός εἶν' ἡ διττὴ
[του λύσις,
Πρόσθεσον καὶ τὸ αὐλός ὅπως τὸ καλλωπίσῃς
Μικρὰν ἀναγραμμάτιον ἂν τώρα παρεμβά-
[λῃς
Ἡ ὕαλος θὰ ἐξαχθῇ ποσῶς μὴ ἀμφιβόλλῃς.

Κατόπιν αἱ Κυρίαὶ Εἰρήνη Θ. Γρίκα, Ἐλένη Ι. Λεοντίδου, Κονδυλία Α. Δ., Ἐλένη Κολποδίνου καὶ Μαρία Φ. Κοντολούρη· οἱ κκ. Ἀλέξανδρος Σκαλίδης, Εὐθ. Π. Ἀγγελῆς, Π. Μαζαράκης, Γ. Α. Στράτος, Μ. Σαχτούρης, Β. Μητίλας, Ἀχ. Π. Ἀντωνιάδης, Ι. Ε. Φορνέζης, Βρ. Δημάκος, Ὁθων Στεφόπουλος, Ι. Ζ. Ψαρρᾶς κτλ.

Ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν, ὁ ἐν Πάτραις κ. Γεώργιος Παππάζογλος ὅστις μὴ ὦν συνδρομητὴς τοῦ Παρθενῶνος, ἀποκλείεται τοῦ δικαιώματος τοῦ δῶρου.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΚΑ'

Ὁσφράνθητι τὸ μῦρόν μου
τὸ μῦρόν μου καὶ μόνον
καὶ τὸ ἀγνόν μου ἄρωμα
βασιλικῶς ἐκπνέον
σοὶ μελωδεῖ τὸν ἔρωτα
τῶν μάγων ἀηδόνων

τὸ τέκνον τῆς ἀνοίξεως,
τὸ στέμμα τῶν ἀνθέων.
Ἦ ἄνθος! ἐν σου φίλημα
μυρόεν, ἐν ἀκόμη,
πρὶν ἐπιπέσωσι ψυχροὶ
οἱ λύται ἀνατόμοι.

Οἱ ἀνατόμοι! Δυστυχῆ,
καὶ εὐσμέ μου φίλε,
τί δύνανται ἐπάνω σου
νὰ ἀνατάμουν αὐτοὶ;
εἶσαι πτωχόν. Τὸ ἄρωμα
τὰ μόνα σου τὰ πλούτη.
Καὶ ὅμως ἴδε! δύνανται
αἱ λαίμηπτόμοι σμίλαι
ἐκ τῆς ἀνθίνης θέσεως
τοῦ ὑψηλοῦ σου θρόνου
νὰ σὲ κρημνίσουν εἰς ὁδὸν
μετὰ βαρέος τόνου.

Ἄλλ' εἰς ὁδὸν εἶναι πολὺ
φοικῶδες νὰ βιώσῃς
ἄρώματα μυρόεντα

ἐκεῖ, κ' ἐνταῦθα χῶμα.
Εἶναι φρικτ' ἡ ἀντίφασσις,
εἶναι πολλὴ ἡ πτώσις
καὶ νὰ σὲ φέρω ἄφες με
εἰς τὸ μυρόεν δῶμα....

Πλὴν ὅτ' εἰς κόριν κυλισθῆ
ἀπόλλυται τῷ ὄντι,
κ' εἰς τὴν ὁδὸν δὲν ἔμεινε,
δὲν εὗρον παρά.... Ὅν τι.

Φ. Κ.

Ἐἰς τὸν πρῶτον λύτην ἐκ τῶν συνδρομητῶν τοῦ ἀνωτέρου αἰνίγματος διδεται μίᾳ ὥραϊα εἰκῶν.

Ὁ « Παρθενῶν » ἀγγέλλει πᾶν βιβλίον οὔτινος ἀντίτυπον ἤθελε σταλῆ ἀσφαλῶς πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

Εἰς πάντα νέον ἐγγραφόμενον συνδρομητὴν προπληρόνοντα τὴν ἑτησίαν ἢ ἑξαμηνιαίαν συνδρομὴν προσφέρεται ΔΩΡΕΑΝ τὸ ὥραϊον μυθιστόρημα τοῦ διασήμου γάλλου μυθιστοριογράφου **MERY** « Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΕΝΙΕΡΟΣ » ὥραϊος τόμος ἐκ 300 σχεδὸν σελιδῶν τιμώμενος ἀντὶ δραχ. 5.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ « Παρθενῶνος » ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερανίου ἀρ.θ. 30.

Ἐν ΣΥΡῶι παρὰ τῷ κυρίῳ Δ. Ἀθηναίῳ,
Ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ παρὰ τῷ κυρίῳ Σπ. Πρινάρῃ.
Ἐν ΝΑΥΠΑΓΙῳ παρὰ τῷ κυρίῳ Παύλῳ Ἰατρῷ.
Ἐν ΧΑΛΚΙΔΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Γ. Ν. Φιλαρέτῳ.
Ἐν ΘΗΒΑΙΣ παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς « Σαγγῆς »

Ἐν ΙΘΑΚΗι παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Πουλάτῳ.
Ἐν ΚΕΡΚΥΡΑι παρὰ τῷ κ. Π. Ἀποστολοπούλῳ.
Ἐν ΖΑΚΥΝΘῳ παρὰ τῷ κ. Σ. Τσακσιανῳ.
Ἐν ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Ὁδύσσει Παναγοπούλῳ.
Ἐν ΒΡΑΙΛΑι παρὰ τῷ κ. Κλεάνθει Παπάζογλῳ.